

MATERIAŁY ZDZISŁAWA KAZIMIERZA STIEBERA
(1903 – 1980)
(159)

Zdzisław Kazimierz Stieber urodził się 7 czerwca 1903 r. w Szczakowej w powiecie chrzanowskim. Był synem Karola, urzędnika policji austriackiej i Janiny z Ostiadarów, urzędniczki, sekretarki w Instytucie Stomatologicznym. Od 14 roku życia Zdzisław Stieber częściowo utrzymywał się sam z pieniędzy uzyskanych z udzielanych korepetycji. W 1921 r. ukończył Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Krakowie. W latach szkolnych i studenckich prowadził działalność harcerską; wszedł w skład Zarządu Oddziału Krakowskiego Związku Harcerstwa Polskiego i został komendantem Chorągwi Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki (1924-1926). Opublikował wówczas wydaną nakładem drużyny instruktorskiej „Watra” broszurę, *Indywidualizm i posłuszeństwo w wychowaniu harcerskim* (Kraków 1925). W harcerstwie czynnie działał, już w stopniu harcmistrza, do 1930 roku.

W latach 1921-1926 studiował chemię na Uniwersytecie Jagiellońskim. W ramach studiów chemicznych odbył w 1922 r. dwumiesięczną praktykę zawodową w laboratorium fabrycznym Galicyjskiego Karpackiego Naftowego Towarzystwa Akcyjnego w Gliniku Mariampolskim, a w roku akademickim 1925/1926 był słuchaczem Studium Pedagogicznego II. W tym samym roku rozpoczął studia polonistyczne i sławistyczne. Jako student pracował krótko nad kartotekami w „słownikarni” Polskiej Akademii Umiejętności (1926-1927). W 1928 r. na podstawie pracy, *Nazwy miejscowe pasma Gorców w Beskidzie Zachodnim* (wydrukowanej po uzupełnieniach w „Ludzie Słowiański”, 1934, Dz. A. t.3 z. 2) Zdzisław Stieber uzyskał magisterium z języka polskiego. W roku 1928 Ministerstwo Szkolnictwa i Oświecenia Publicznego w Pradze przyznało mu stypendium na studia naukowe w Czechosłowacji; pracował tam m.in. w bibliotekach w Pradze i Bratysławie (1928-1930). W 1929 roku na podstawie pracy, *O słowackich gwarach południowego Spisza* („Lud Słowiański”, 1929. Dz.A, t.1, z. 1) uzyskał na Uniwersytecie Jagiellońskim doktorat z filologii słowiańskiej. Obydwie prace napisał pod kierunkiem profesora Kazimierza Nitscha.

W 1930 r. został mianowany nauczycielem tymczasowym Państwowego Gimnazjum im. 1. Prezydenta Rzeczypospolitej Gabriela Narutowicza w Łodzi, czasowo bez obowiązku pełnego wymiaru godzin pracy dydaktycznej w związku z prowadzeniem badań naukowych nad językiem polskim. Z pracy w szkole zrezygnował w styczniu 1931 r. W lipcu 1931 r., z powodu redukcji personelu naukowego, został zwolniony z pracy na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie był dotychczas starszym asystentem Studium Słowiańskiego. W latach 1931-1932 przebywał jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej na studiach w Niemczech, gdzie badał dialekty Słowian łużyckich. Fundusz Kultury Narodowej jeszcze dwukrotnie przyznawał później Zdzisławowi Stieberowi bezzwrotny zasiłek: w 1935 r. na badania nad dialektem Łemków oraz w 1938 r. na prace badawcze nad gwarami Bojków. W 1931 r. został członkiem Komisji Językowej Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. W latach 1932-1935 uczył języka polskiego i propedeutyki filozofii w Prywatnym Gimnazjum oo. Pijarów w Rakowicach koło Krakowa. W latach 1933-1937 był zatrudniony jako lektor języka łużyckiego w Studium Słowiańskim Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1934 r. Zdzisław Stieber wybrany został na członka zwyczajnego Instytutu Zachodnio-Słowiańskiego przy Uniwersytecie Poznańskim. W tym samym roku na podstawie pracy *Stosunki pokrewieństwa języków łużyckich* („Lud Słowiański”, 1934) uzyskał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień docenta filologii słowiańskiej. Po rezygnacji z posady gimnazjalnej, w latach 1935-1937, pełnił funkcję starszego asystenta w Katedrze Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego; prowadził tam wykłady z dialektologii czesko-słowackiej i z

zabytków języka czeskiego. Od 1936 r. był członkiem czynnym Instytutu Spraw Narodowościowych w Warszawie.

W 1937 r. rozpoczął pracę na Uniwersytecie Jana Kazimiera we Lwowie, gdzie jako profesor nadzwyczajny, do 1939 r. był kierownikiem katedry Filologii Słowiańskiej i odbywał zajęcia z dialektologii onomastyki zachodniosłowiańskiej. W latach 1939-1941 oraz 1944-1945 był zatrudniony w Katedrze Języka Polskiego na Uniwersytecie im. Iwana Franki we Lwowie, gdzie prowadził wykłady z polonistyki i sławistyki. W latach 1941-1944 brał czynny udział w tajnym nauczaniu akademickim Na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza. Oficjalnie był w tym czasie krwiodawcą w Instytucie Badań nad Tyfusem Plamistym i Wirusami Rudolfa Weigla. Brał udział w pracach Biura Informacji i Propagandy Armii Krajowej, specjalizując się jako referent w problematyce ukraińskiej (1942-1944). W Armii Krajowej nosił pseudonim „Pakuła”. Z powodu niezgodności poglądów z zarządem AK wystąpił z organizacji w lutym 1944 r.

W 1945 r. Zdzisław Stieber pracował przez kilka miesięcy jako profesor „przybrany” na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1945-1952 był kierownikiem Zakładu Języka Polskiego na Uniwersytecie Łódzkim. W latach 1946-1947 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Łódzkiego. W 1948 r. został oficjalnie mianowany profesorem zwyczajnym języka polskiego na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Łódzkiego; faktycznie pełnił obowiązki profesora zwyczajnego od 1 października 1945 r. W Łodzi zorganizował aktywne środowisko językoznawcze, stworzył podwaliny łódzkiej polonistyki, czynnie działał w Łódzkim Towarzystwie Naukowym: 1946 r. był jego prezesem, do 1949 r. przewodniczącym I Wydziału, a następnie przewodniczącym Komisji Językowej Łódzkiego Towarzystwa Naukowego. W latach 1947-1949 był wykładowcą w Państwowej Wyższej Szkole sztuk Plastycznych w Łodzi. W roku 1952 przeniesiony na Katedrę Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie prowadził wykłady zlecone od 1951 r., zaś w latach 1953-1966 był jej kierownikiem. Na Uniwersytecie Warszawskim zreorganizował sławistykę i poszerzył zakres jej specjalizacji. Na obydwu uniwersytetach, Łódzkim i Warszawskim, prowadził wykłady z dialektologii, onomastyki i zachodniosłowiańskiej gramatyki historycznej, filologii serbsko-chorwackiej, bohemistyki i bułgarystyki.

Od 1945 r. Zdzisław Stieber był członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności, od 1954 r. członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk, a od 1961 r. członkiem rzeczywistym PAN. Od roku 1966 był samodzielnym pracownikiem naukowym Polskiej Akademii Nauk. Współorganizował placówki naukowe PAN – Zakład Słowianoznawstwa i Zakład Językoznawstwa oraz ich pracownie. Od lipca 1955 r. był kierownikiem II Pracowni Dialektologicznej Zakładu Językoznawstwa Polskiej Akademii Nauk, w latach 1963-1968 – przewodniczącym jego Rady Naukowej. W Zakładzie Słowianoznawstwa PAN był w latach 1968-1972 – kierownikiem Pracowni Języków Lechickich, a w latach 1972-1974 – kierownikiem Pracowni Języków Lechickich i Łużyckich. W roku 1974 przeszedł na emeryturę, ale nadal pracował naukowo. Był też członkiem Komitetu Językoznawczego i Sławistyczno-Rusycystycznego PAN. W latach 1968-1980 pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komitetu Słowianoznawstwa PAN, zaś w latach 1978-1980 był jego honorowym przewodniczącym.

Zdzisław Stieber był członkiem wielu krajowych i zagranicznych akademii i towarzystw naukowych, m.in.: członkiem przybranym Towarzystwa Naukowego we Lwowie (od 1938), wiceprezesem (1949-1952, 1959-1962) i prezesem (1964-1966) Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, członkiem Bułgarskiej Akademii Nauk (od 1970), Akademii Nauk i Sztuk Bośni i Hercegowiny (od 1975), wiceprezesem Towarzystwa Kultury Języka

(1969-1980), członkiem Société de Linguistique de Paris (od 1960) i Linguistic Society of America.

Zdzisław Stieber wchodził w skład redakcji wielu czasopism i wydawnictwa językoznawczych, m.in. „Rozprawy Komisji Językowej Wydziału I Łódzkiego Towarzystwa Naukowego (redaktor naczelny 1954-1955), „Poradnik Językowy” (od 1954), „Onomastica” (d 1955), „Slavia Orientalis” (od 1957), „Rocznik Sławistyczny” (od 1968), „Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej” (redaktor naczelny od 1972).

Został m.in. odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej (1954), bułgarskim Krzyżem Wielkim Orderu Cyryla i Metodego (1963), Krzyżem Oficerskim (1964) i Krzyżem Komandorskim (1975) Orderu Odrodzenia Polski oraz Orderem Sztandaru Pracy I Klasy (1978), a także Medalem im. Józefa Dobrovskiego nadanym na VI Międzynarodowym Kongresie Sławistycznym w Pradze za wkład w rozwój nauk społecznych (1968), Medalem Stolema za opracowanie *Atlasu językowego Kaszubszczyzny i dialektów sąsiednich*, przyznawanych przez Klub Studencki „Pomorania” (1975) oraz odlanym w 1976 roku Medalem 25-lecia Polskiej Akademii Nauk. W 1963 r. otrzymał Nagrodę Indywidualną Ministra Szkolnictwa Wyższego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych. W 1977 r. wraz z zespołem został laureatem Nagrody Sekretarza Naukowego PAN za wydanie wyżej wymienionego *Atlasu językowego Kaszubszczyzny i dialektów sąsiednich*, a w 1980 – Nagrody Państwowej I stopnia za całokształt prac naukowych w zakresie językoznawstwa.

Zdzisław Stieber napisał ponad 300 prac naukowych dotyczących wielu dziedzin językoznawstwa, głównie dialektologii polskiej i słowiańskiej, fonologii, onomastyki i słowiańskiej fonetyki porównawczej, m.in.: *Izoglosy gwarowe na obszarze dawnych województw sieradzkiego i łęczyckiego* (1933), *Stosunki pokrewieństwa języków łużyckich* (1934), *Geneza gwar łaskich* (1934), *Krótką gramatyka języka górnołużyckiego* (1938), *Toponomastyka Łemkowszczyzny: cz. 1-2* (1948, 1949), *Rozwój fonologiczny języka polskiego* (1952, 1958, 1962, 1966, 1975 – wersja ang.), *Zarys gramatyki porównawczej języków słowiańskich* (1969, 1971, 1973), *Atlas językowy dawnej Łemkowszczyzny, z.1-8* (1956-1964), *Świat językowy Słowian* (1974), *Dialekt Łemków. Fonetyka i fonologia* (1982). Odegrał też poważną rolę w pracach przygotowawczych do *Małego atlasu gwar polskich*, był jednym z inicjatorów i brał udział w opracowaniu kwestionariusza *Ogólnosłowiańskiego atlasu językowego*, wydawanego we współpracy międzynarodowej (t. I, Moskwa 1980).

Z małżeństwa zawartego w 1934 roku z Marią Obrębską (1904-1995), graficzką, malarką, profesorem m.in. w Instytucie Sztuk Plastycznych we Lwowie i Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi, nie miał dzieci.

Zdzisław Stieber zmarł 12 października 1980 roku w Warszawie i został pochowany na cmentarzu Komunalnym na Powązkach w Warszawie.

Od 1981 roku Instytut Słowianoznawstwa (obecnie Instytut Sławistyki) Polskiej Akademii Nauk organizuje co dwa lata konferencje stieberowskie, stanowiące kontynuację jego myśli naukowej. Biblioteka Instytutu Sławistyki Polskiej Akademii Nauk nosi imię Zdzisława Stieberta.

Spuścizna Zdzisława Stieberta została ofiarowana Archiwum Polskiej Akademii Nauk przez wdowę – profesor Marię Obrębską-Stieberową – 24 kwietnia 1990 roku (nr w ks. nab. 1958). Z kolekcji Archiwum PAN Teczki zagadnieniowe – zbiór autografów 31 stycznia 2002 roku zostały wydzielone listy Zdzisława Stieberta i włączone do jego spuścizny. Praca Zdzisława Stieberta *Dialekt Łemków* została przekazana Archiwum Polskiej Akademii Nauk 19 lutego 2002 roku przez Instytut Sławistyki wraz ze spuścizną profesora Jana Janowa. W zbiorze medali PAN znajduje się także poświęcony Zdzisławowi Stieberowi brązowy medal autorstwa Jerzego Jarnuszkiewicza, wybity z okazji 25-lecia Polskiej Akademii Nauk, który trafił do zbiorów 21 marca 2000 roku (nr 883) jako dar profesora Romana Taborskiego. 27

czerwca 2012 roku Janusz Rieger przekazał PAN Archiwum w Warszawie zeszyt w twardej okładce liczący 225 kart (nr w księdze nabytków 2665) zawierający przedwojenne materiały Włodzimierza Mossoczego.

W Archiwum sporządzono spis tymczasowy dokumentów Zdzisława Stiebera. Materiały przejęte do Archiwum PAN są w stanie dobrym. Opracowanie materiałów Zdzisława Stiebera rozpoczęto w 2004 roku. Prace nad zespołem przeprowadziła dr Joanna Arvaniti.

Autorka inwentarza spuścizny Zdzisława Stiebera dziękuje Arkadiuszowi Roszkowskiemu – pracownikowi Archiwum Polskiej Akademii Nauk – za konsultacje i pomoc przy porządkowaniu materiałów.

Zespół został uporządkowany zgodnie z *Wytycznymi opracowania spuścizn archiwalnych po uczonych*. Dokumenty Z. Stiebera zostały podzielone na V grup. Obejmują one materiały z lat 1921-1981.

Grupę I (ok. 1938-1939) stanowi opracowanie *Dialekt Łemków* (j.a.1). Praca ta, do której materiały zbierał Z. Stieber w latach 1934-1935 na terenach Polski i Czechosłowacji zamieszkałych przez ludność łemkowską, oddana do druku we wrześniu 1939 roku, uległa zniszczeniu w poligrafii lwowskiej w czasie 2. Wojny światowej i przy współpracy docenta Janusza Riegera wdana została w 1982 r. w oparciu o część ocalałego rękopisu, do którego autor wrócił dopiero w ostatnich miesiącach życia i kilka wcześniej opublikowanych artykułów. Z ocalałych z wojny materiałów Z. Stieber wydał 8 zeszytów *Atlasu językowego dawnej Łemkowszczyzny* i opracowanie *Toponomastyka Łemkowszczyzny*. Wszystkie wyżej wymienione prace to niezwykle cenne zabytki, mające wartość dokumentów historycznych; przedstawiają bowiem pełny już nieodtwarzany obraz stosunków, jakie powstały na pograniczu językowym polsko-słowacko-ukraińskim.

Najobszerniejszą grupę II stanowią materiały biograficzne (1921-1980), wśród których znajduje się napisany około 1970 roku fragment pamiętnika obejmujący wspomnienia z lat 1937-1944 i dotyczący okresu lwowskiego i działalności w Armii Krajowej (j.a. 9), dokumenty osobiste (1927-1974, j.a. 2), papiery związane z nauką i pracą na Uniwersytecie Jagiellońskim (1921-1946, j.a. 3), Lwowskim (1937-1946, j.a. 6), Łódzkim (1949, j.a. 7) i Warszawskim (1952, j.a. 7), a także papiery dotyczące działalności w polskich i zagranicznych akademiach, towarzystwach i instytutach naukowych (1931-1980, j.a. 8). Materiały te umożliwiają częściowe odtworzenie przebiegu kariery zawodowej i naukowej Zdzisława Stiebera. Uwagę zwraca wyciąg z protokołu posiedzenia w 1944 r. Rady Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie w sprawie przyspieszenia uzwyczajnienia profesora Z. Stiebera (starania o mianowanie Z. Stiebera profesorem zwyczajnym miały miejsce już w okresie przedwojennym). W grupie II wyróżnić można też materiały związane z jubileuszami, wśród których dominują wydzielone przez twórcę spuścizny, telegramy i listy gratulacyjne z 1964 roku od osób prywatnych oraz instytucji polskich i zagranicznych z okazji 35-lecia pracy naukowej (j.a. 10). Materiałom biograficznym nadano układ chronologiczny (dokumenty), chronologiczno-alfabetyczny (gratulacje) i rzeczowo-chronologiczny (materiały gospodarcze).

Trzy duże dyplomy występujące w postaci rulonów: dyplom doktora filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego z 1929 roku (j.a. 3), dyplom członkowski Bułgarskiej Akademii Nauk z 1970 roku (j.a. 8) oraz dyplom poświadczający przyznanie Złotego Medalu im. Josefa Dobrovskiego z 1968 roku (j.a. 11) umieszczono oddzielnie.

Grupa III obejmuje głównie korespondencję wpływającą (j.a. 14), w tym bogatą korespondencję od Kazimierza Nitscha (1945-1957, 55 listów). Wśród korespondentów Zdzisława Stiebera należy wyróżnić m.in. następujące osoby i instytucje: Roman Jakobson, André Mazon, Jurij Shevelov, Giuliano Bonfante, Božidar Vidoeski. Znajduje się tu również

korespondencja dotycząca działalności redakcyjnej, związanej z zakończeniem w 1969 r. prac nad edycją *Słownika języka polskiego* (Z. Stieber był zastępcą przewodniczącego Komitetu redakcyjnego), a także społecznej i kulturalnej Z. Stieberta (1967-1969), j.a. 15). Korespondencję uporządkowano według kolejności alfabetycznej nazwisk korespondentów, a następnie w porządku chronologicznym.

Grupa IV jest nieliczna i zawiera jednostkowe dokumenty informujące o uroczystościach poświęconych pamięci Z. Stieberta (1981, j.a. 16).

Grupa V to materiały warsztatowe Włodzimierza Mossoczego dotyczące gwary Łemków.

Korespondencja Zdzisława Stieberta znajduje się również w Archiwum PAN w spuściźnie Henryka Ułaszyna, a także w Oddziale APAN w Poznaniu w spuściźnie Władysława Kowalenki i Marii Wojciechowskiej oraz w Archiwum Nauki PAN i PAU w Krakowie w spuściźnie Kazimierza Nitscha. Poza tym w aktach Wydziału I Nauk Społecznych Polskiej Akademii Nauk przechowywane są materiały poświadczające działalność Z. Stieberta w PAN, w Archiwum Akt Nowych w zespole archiwalnym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jestteczka osobowa Z. Stieberta, w której znajdują się głównie materiały z lat 1936-1939 dotyczące nominacji na profesora nadzwyczajnego oraz jego uzwyczajnienia.

Akta osobowe Zdzisława Stieberta przechowywane są również w Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego, Łódzkiego i Warszawskiego.

Zespołowi Z. Stieberta nadano w Archiwum Polskiej Akademii Nauk sygnaturę 159. Objętość materiałów po uporządkowaniu wynosi 0,15 m.b. Spuściżna składa się z 17 jednostek archiwalnych uzupełnionych 4 aneksami.

Źródła i bibliografia

1. *Akta osobowe Zdzisława Stieberta* Archiwum Akt Nowych, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,teczka osobowa, sygn. 5892.
2. *Materiały Zdzisława Stieberta* Archiwum Polskiej Akademii Nauk, sygn.159, j.2-12.
3. *Teczka osobowa Zdzisława Stieberta* Archiwum Uniwersytetu Łódzkiego, sygn. 2681.
4. *Teczka osobowa Zdzisława Stieberta* Archiwum Uniwersytetu Warszawskiego, sygn. K 1533.
5. Dejna Karol, *W 35-lecie pracy naukowej prof. dra Zdzisława Stieberta*, „Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej”, 1965, t. 5, s. 7-10.
6. Kita Jarosław, Pytlas Stefan, *Profesorowie Uniwersytetu Łódzkiego w latach 1945-1994. Pro memoria*, Łódź 1995, s. 199-203
7. Kuraskiewicz Władysław, *Zdzisław Stieber (1903-1980)*, „Nauka Polska”, 1981, nr 1-2, s. 209-211.
8. „Łódzkie Towarzystwo Naukowe. Sprawozdania z czynności i Posiedzeń”, Łódź 1965, s.87-88.
9. Popowska-Taborska Hanna, *Zdzisław Stieber (7 VI 1903-12 X 1981)*, „Język Polski” 1981, nr 3-5, s. 161-165.
10. Popowska-Taborska Hanna, *Zdzisław Stieber*, [w:] *Suplement 2 Słownika biograficznego Pomorza Nadwiślańskiego*, Gdańsk 2002, s. 260-261.
11. Popowska-Taborska Hanna, *Zdzisław Stieber (1903-2003) w urywkach wspomnień i własnych wypowiedzi*, „Rocznik Sławistyczny”, 2004, s. 3-14.
12. Rieger Janusz, *Zdzisław Stieber (1903-1980)*, „Nauka Polska, 1981, nr 9-10, s. 171-175.
13. *Rocznik Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie, 1939-1945*, s. XXVI-XXVII.
14. Rzetelska-Feleszko Ewa, *Zdzisław Stieber (7 VI 1903-12 X 1980)*, „Poradnik

- Językowy”, 1981, z. 4, s. 165-171.
15. Siatkowski Janusz, *Zdzisław Stieber*, „Nauka Polska”, 1967, nr 3, s. 72-75.
 16. Siatkowski Janusz, *Zdzisław Stieber (w 45-lecie pracy naukowej)*, *Poradnik Językowy*, 1975, z. 5, s. 233-238.
 17. Siatkowski Janusz, *W siedemdziesięciolecie Profesora Doktora Zdzisława Stieberta*, „Slavia Orientalis”, 1978, s. 155-158.
 18. Siatkowski Janusz, *Zdzisław Stieber (7 VI 1903-12 X 1980)*, „Biuletyn Polskiego Towarzystwa Językoznawczego”, 1988, s. 5-8.
 19. *Słownik współczesnych pisarzy polskich*, Warszawa 1964, t.3, s. 224-228
 20. Śmiech Witold, *Początki językoznawstwa w Łodzi*, „Uniwersytet Łódzki. Materiały i sprawozdania”, 1980, nr 2, s. 40-42.
 21. Śródka Andrzej, Szczawiński Paweł, *Biogramy uczonych polskich*, t. I: Nauki Społeczne, Wrocław 1985, z. 3, s. 319-322.
 22. Śródka Andrzej, *Uczni polscy XIX-XX stulecia*, Warszawa 1998, t.4, s. 201-203.
 23. Urbańczyk Stanisław, *Zdzisław Stieber [w:] Encyklopedia języka polskiego*, Wrocław 1994, s. 334-335.
 24. Urbańczyk Stanisław, *35 lat pracy naukowej prof. Zdzisława Stieberta*, „Język Polski”, 1965, z. 2, s. 89-93.
 25. *Zdzisław Stieber (1903-1980)*, Wrocław 1982.

PRZEGLĄD ZAWARTOŚCI INWENTARZA

pozycja inwentarza

I. Materiały twórczości naukowej	1
II. Materiały biograficzne	2-12
A. Dokumenty osobiste	2
B. Dokumenty dotyczące przebiegu nauki i pracy	3- 8
C. Pamiętnik	9
D. Jubileusze, nagrody i medale	10-11
E. Dokumenty gospodarcze i majątkowe	12
III. Korespondencja	13-15
A. Korespondencja wychodząca	13
B. Korespondencja wpływająca	14
C. Zaproszenia i podziękowanie	15
IV. Materiały o twórcy spuścizny	16
V. Materiały osób obcych	17
Aneksy	1-4

I. MATERIAŁY TWÓRCZOŚCI NAUKOWEJ

1. Dialekt Łemków

Opracowanie

Ok. 1938-1939, rkp. druk z popr. rkp., l., k. 347

Druk: Zakład narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1982.

II. MATERIAŁY BIOGRAFICZNE

A. Dokumenty osobiste

2. Materiały osobiste

Poświadczenie przynależności, książeczka wojskowa, dowód osobisty, karta meldunkowa, odpis świadectwa ślubu, świadectwo urodzenia i chrztu, legitymacja członkowska PAN

1927 - 1974, rkp., druk, j. łac., niem., pol., l., k. 28

B. Dokumenty dotyczące przebiegu nauki i pracy

3. Uniwersytet Jagielloński

Indeksy, zaświadczenia o odbyciu praktyki studenckiej, zaliczeniu ćwiczeń i pracowni, zdaniu egzaminów, złożeniu rygorozum, uzyskaniu absolutorium, dyplomy (magistra i doktora filozofii), poświadczenie uzyskania stopnia docenta filologii słowiańskiej, mianowanie starszym asystentem

1921-1946, rkp., druk, j. łac., pol., l., k.73

4. Stypendia naukowe

Informacja o przyznaniu przez Ministerstwo Szkolnictwa i Oświecenia Publicznego w Pradze stypendium na studia w Czechosłowacji, zawiadomienia o Przyznaniu przez Fundusz Kultury Narodowej stypendium na studia w Niemczech oraz zasiłków: na badania nad dialektem Łemków i na prace badawcze nad gwarami Bojków, korespondencja

1928-1938, rkp., masz., j. niem., pol., l., k. 9

5. Szkoły średnie: Państwowe Gimnazjum im. Prezydenta Rzeczypospolitej Gabriela

Narutowicza w Łodzi i Prywatne Gimnazjum oo. Pijarów w Rakowicach koło Krakowa

Dokumenty dotyczące pracy w szkołach średnich, w tym zwolnienie Z.S. przez kuratora Okręgu Szkolnego Łódzkiego z obowiązującego pełnego wymiaru godzin pracy dydaktycznej

1930-1934, masz., rkp., l., k.5

6. Instytucje naukowe we Lwowie: Uniwersytet Jana Kazimierza, Lwowski Derżawnyj

Uniwersytet im. Iwana Franki, Lemberger Franko-Universität i Institut für Fleckfiebrer und Virusforschung des Oberkommandos des Heeres Krakau-Lemberg

Mianowanie profesorem nadzwyczajnym filologii słowiańskiej, zaświadczenia o zatrudnieniu na Uniwersytecie im. Iwana Franki i w Instytucie Chorób Zakaźnych i Badań Wirusologicznych, poświadczenie prof. Edmunda Bulandy udziału Z.S. w tajnym nauczaniu akademickim na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza w czasie 2. wojny światowej

1937-1946, rkp., masz., druk, j. niem., pol., ukr., l., k .8

7. Uniwersytety: Poznański, Łódzki i Warszawski

Zaproszenie Z. S. przez Uniwersytet Poznański na Katedrę Sławistyki Wydziału, mianowanie profesorem zwyczajnym języka polskiego Uniwersytetu Łódzkiego, zaświadczenie o przeniesieniu na Katedrę Filologii Słowiańskiej UW

1945-1952, rkp., masz., l., k. 4

8. Akademie i towarzystwa naukowe

Dyplomy członkowskie, powołania, pisma polecające

1931-1980, rkp., masz., druk, j. bułg., pol., sch., słow., l., k. 14, zob. aneks 1

C. Pamiętnik

9. Pamiętnik obejmujący wspomnienia z lat 1937-1944 dotyczący okresu lwowskiego i działalności w Armii Krajowej Obszaru Południowo-Wschodniego
ok. 1970, masz., l., k. 28

D. Jubileusze, nagrody i medale

10. Jubileusze: 35-lecia i 50-lecia pracy naukowej oraz 75-lecia urodzin
Gratulacje i życzenia z okazji jubileuszy oraz zaproszenie Z. S. z żoną na Uroczystość 35-lecia pracy naukowej i prof. Antoniny Obrębskiej-Jabłońskiej na uroczystość 75-lecia urodzin Z. S.
1964, 1978, rkp., druk, j. bułg., czes., niem., pol., ros., sch., słowem., l., k. 49
zobacz aneks 2
11. Medale i nagrody za działalność naukową
Przyznanie Złotego Medalu im. Josefa Dobrovskiego, Medalu Stolema, Nagrody Państwowej I stopnia, gratulacje sekretarza naukowego Polskiej Akademii Nauk
1968, 1975, rkp., masz., druk, j. czes., pol., l., k. 5

E. Dokumenty gospodarcze i majątkowe

12. Sprawy meldunkowe, emerytalne i dotyczące zniżek
Pisma Państwowego Zakładu Emerytalnego w sprawie wysługi emerytalnej, zaświadczenia o zatrudnieniu na Uniwersytecie Jagiellońskim i Lwowskim wydane w celu przedstawienia Komisji Mieszkaniowej oraz uzyskania zniżki na przejazdach kolejowych
1935-1945, rkp., masz., j. niem., pol., l., k. 5

III. KORESPONDENCJA

A. Korespondencja wychodząca

13. List do Kazimierza Nitscha oraz 2 listy do Wydziału I Nauk Społecznych Polskiej Akademii Nauk
1952-1954, rkp., masz., l., k. 3

B. Korespondencja wpływająca

14. Osoby i instytucje
1945-1980, rkp., masz., j. ang., franc., mac., niem., pol., ukr., l., k. 123, aneks 3
15. Zaproszenia, podziękowanie
1965-1969, rkp., masz., druk., l., k. 8, zob. aneks 4

IV. MATERIAŁY O TWÓRCY ZESPOŁU

16. Uroczystości poświęcone pamięci Z. S.
Informacja o sesji zorganizowanej przez Instytut Słowianoznawstwa Polskiej Akademii Nauk oraz zaproszenie dla żony profesor Marii Obrębskiej-Stieberowej na uroczystość ku czci Z. S. przygotowaną przez Komitet Językoznawstwa, Komitet Słowianoznawstwa Polskiej Akademii Nauk
1981, rkp., masz., druk, l., k., 4

V. MATERIAŁY OSÓB OBCYCH

17. Włodzimierz Mossoczy

Materiały warsztatowe dotyczące gwary Rusinów Łemków
1926-1927, rkp., j. łemk., pol., l., sz., k. 225

ANEKS 1

J. 8. Akademie i towarzystwa naukowe

Akademija Nauka i Umjetnosti Bosne i Hercegovine	1975
Byłgarska akademija na naukite	1970
Instytut Zachodnio-Słowiański	1934
Matica Slovenska	1935
Polska Akademia Nauk	1978-1980
Polska Akademia Umiejętności	1931-1945
Polskie Towarzystwo Językoznawcze	1974

ANEKS 2

J. 10. Jubileusze: 35-lecia i 50-lecia pracy naukowej

35-lecia pracy naukowej, 1964

Andrejczin Lubomir
Awaniesow Ruben
Batowski Henryk
Belič Jaromir
Bielfeldt Hans Holm
Biernsztejn Samuil Borisowicz
Chitimia Ion Constantin
Eichler Ernst
Frinta Antonin
Havranek Bohuslav
Horbatsch Oleksa
Instytut Słowianoznawstwa Wydziału Filologicznego Uniwersytetu
Moskiewskiego
Institutot za Makednski Jazik Katedrata za Juznoslovenski Jazici
Jedlička Alois
Jodłowski Stanisław
Katedra Filologii Słowiańskiej i Seminarium Słowiańskie przy Wydziale
Filozoficznym Uniwersytetu Karola
Katedra Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego
Király Péter
Kopečný František
Kwilecka Irena
Lekow Iwan
Logar Tine
Machek Václav
Mareš František Václav
Obrębska-Jabłońska Antonina
Olesch Reinhold

Peciar Štefan
 Pianka Włodzimierz
 Pracownia Słownika Staropolskiego
 Roppel Leon
 Rozental Jerzy
 Shevelov George Y.
 Skulina Josef
 Skwarczyńscy Tadeuszowie
 Stojkow Stojko
 Sulan Bela
 Ulewicz Tadeusz
 Vančura Zdeňek
 Vidoeski Božidar
 Vukovič Jovan
 Zajączkowski Ananiasz
 Żółkiewski Stefan

50-lecie pracy naukowej, 1978

Instytut Języka Polskiego Uniwersytetu Warszawskiego
 Komitet Językoznawstwa Polskiej Akademii Nauk
 Komitet Redakcyjny „Poradnika Językowego”
 Redakcja „Prac Filologicznych”
 Szymczak Mieczysław
 Towarzystwo Kultury Języka
 Zakład Językoznawstwa Instytutu Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk

ANEKS 3

J. 14. Korespondencja wpływająca

Bernard Roger	1977	1.1
Bonamour Jean	1980	1.1
Bonfante Giuliano	1980	1.1
Carl Winter Universitätsverlag	1969-1974	1.3
Gladney Frank Y.	1964	1.1
Hordyński Jerzy	1966,1980	1.2
Jakobson Roman	1962-1963	1.3
Kamińska Krystyna	1963	1.1
Mataszcak Eugeniusz	1979	1.1
Matyniak Alojzy Stanisław	1964	1.1
Mazon André	1960-1967	1.1 + nekrolog
Nitsch Kazimierz	1945-1957	1.55
Pauls John P.	1977	1.1
Schenker Alekxander M.	1971	1.1
Shevelov Geore Y.	1973-1980	1.11
Skwarczyńska Stefania	1980	1.2
Świdrowscy Wanda i Józef	1978, 1979	1.2
Taszycki Witold	1954	1.1
Ulewicz Tadeusz	1971	1.1
Ułaszyn Henryk	1951-1956	1.8
Vidoeski Božidar	b.d.	1.1

Visti Maria	1969-1980	1.7
Weintraub Wiktor	1980	1.1

ANEKS 4

J. 15. Zaproszenia, podziękowanie

Dyrektor Państwowego Wydawnictwa Naukowego	1969
Minister oświaty i szkolnictwa wyższego	1969
Muzeum Narodowe w Krakowie	1965
Ośrodek Kultury Czechosłowackiej	1969
Stowarzyszenie Przyjaciół Twórczości Jana Kasprowicza	1966